

שיליון
מס' 2

מסילתא דשמיא

המהלך:

חייט צמ מהלכו השמיני אל רבינו אל"א

מחלה של יהודים...

א. "תורת"?

בפרשת השבוע מבררת לנו התורה את דיני וחוקי המצורע.

אומר הפסוק: **"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והוא אל הכהן"**

על פניו, מתפרש הפסוק כפשוטו: מהי תורת המצורע? ביום בו נטהר עליו לגשת אל הכהן.

אך לכשנבחון במילות הפסוק, תתעורר השאלה הבאה:

"תורת" המצורע? וכי תורה מיוחדת צריך להקדיש לו למצורע? מדוע לא יכלה התורה במספר פסוקים לבוא ולברר את חוקיו ומשפטיו – ותו לא!

מהי א"כ תורתו המיוחדת של המצורע?

•

ב. הבושות

את השאלה הבאה לא אנו שואלים, את השאלה הזו שאל ר' אשר בצעירותו:

בהיותו ילד רך בשנים, סיפר ר' אשר, היה הוא הילד המוצלח ביותר מבין כל חבריו לכיתה.

תשאלו את צוות התלמוד תורה, תשאלו את החברים, כולם רינגו וקילסו את שמו של ר' אשר כילד מחונן, מצליח ומתמיד בתורה.

וכמובן, כשהגיע עת הבוחן, כשהתקיים מבחן פומבי על כל מסכת בבא מציאה שעליה שקד הילד בשקידה מפליאה, היו אלו השעות הנעלות ביותר בחייו של כזה ילד.

עכשיו רואים כמה שווה ההשקעה, כמה שווה הלימוד, ההתמדה.

כל הנוכחים באולם ידעו היטב – בתורו של הילד אשר

פריינד – מכבים את הסלולרי... מטים אוזן לשמוע את תשובתו הנפלאה – שמוכן מאליו שתבוא בשליפה חדה ומבריקה.

אך – בהגיע תורו של הילד, לפתע כל מה שלמד וטרח ביגיעה עצומה, פרח מזיכרונו כלא היה...

את הבושות הנוראות והאיומות שהילד חטף – אי אפשר לתאר, מרום מושבו לכור עמוק.

עם כל הציפיות – הוא איכזב... ודווקא הוא...

אך אם זה לא הספיק, ר' אשר הסתובב בכל קצוות העולם במשך עשרים שנה (!) בניסיון למצוא מזור לשאלתו, בניסיון למצוא טענה שתשתיק את ייסורי מצפונו: איך זה קרה לי? למה? איך יכול להיות שדווקא לי זה קרה? האם הייתה פה יד זרה בסיפור?

אך כל טובי המוחות, פסיכולוגים עם מטפלים, לא הועילו לו במאומה. לא הצליחו לפתור את התעלומה.

עד שבאחד מנדודיו בין הארצות, מצא את עצמו אצל פרופסור מומחה לנפש בשווייץ.

לאחר ששטח בפניו את מכאוביו, לתשובה שקיבל הוא לא ציפה:

"מה אני יגיד לך", אמר הרופא, **"אין לי איך לעזור... זו מחלה של יהודים... ולמחלה זו לא נראה לי שתמצא תרופה..."**

או אז הבין סוף סוף ר' אשר את נפשו המיוסרת זה כמה וכמה שנים.

אך אנו נתמקד בשאלתו:

למה זה קרה? הוא הרי השקיע, למד, התמיד, שינן, חזר, ו... כל אלו **לא הועילו!**

למה?

•

ג. טמא

נוסיף נדבך.

מדוע אדם נטמא? איך הוא נכנס בקטגוריית הטמאים?
משום שהוא לא חי עם הבורא.

המילים 'טמא' ו'חטא', כשמבטאים אותם, מבטאים אותם ללא צליל האל"ף. האל"ף אינה מתבטאת במי"ל.

ולכן, כשאדם נטמא, הוא נטמא בגלל שלא חי עם האל"ף, עם אלוף של עולם, וזה מה שהביא אותו לטומאתו ולחטאו.

והדרך לצאת מהטומאה ומן החטא הינה, לחיות עם הבורא! להכניס בתוך חיינו את אלוף של העולם.

ד. השינוי

ונשוב למצורע.

המילה 'זאת' מכוונת לשכינה הקדושה.

למדים אנו זאת מאהרן הכהן, שנאמר בו: 'בזאת יבוא אהרן, ופירשו הספרים הקדושים, שהרבש"ע אמר לו, 'אהרן, לא אתה זה שנכנס לקודש הקודשים, אלא 'זאת' – השכינה היא הנכנסת, לא אתה...'

א"כ, התורה אומרת 'זאת תהיה תורת המצורע' – מדוע נהפך הוא למצורע, לטמא?

משום שלמד את התורה לשם מקצוע בעלמא. לשם ידע. לשם שמו.

אך לא למד את התורה לשם חיבור. לשם קשר בורא.

וכעת בא הוא לבקש דרך חזרה, הוא רוצה לשוב למחנה, להוריד את הנגע, כל זמן שיתקן את עצמו בשלל קבלות טובות ומעשים טובים, אך ללא שום שינוי בדרך לימודו – לעולם לא יוסר הנגע מגופו.

ולכן, אומרת לנו התורה שהוא, המצורע, תורתו הייתה פגומה. היא נלמדה לא לשם 'זאת'.

לכן כעת כשמבקש דרך חזרה, עליו לדעת כי 'זאת' תורת המצורע, עליו ללמוד את התורה בשביל להתחבר על ידה לבורא!

כל פעם שלומד ומשכיל משהו, עליו להביאו אל הבורא.

ולכן מסיים הפסוק ואומר: 'והובא אל הכהן'.

כל נגע, או לחילופין בכל פעם שאנו טהורים ומצליחים, עלינו להביא זאת אל הקב"ה!

ה. התקומה

ומהמצורע, נפליג לר' אשר.

באותה שעה כואבת, באותם רגעים בהם נעתקה נשימתו מרוב הלם ובהלה, הרבש"ע סה"כ רצה להראות לו שאמנם הוא במוחו הזעיר חושב כי הוא כבר בפסגה! הוא כבר כבש כל שפיץ שרק יכול היה להיות, הוא יודע, הוא מבין, הוא בליגה אחרת מכל ילדי הכיתה.

כל אלו התנפצו לו באותם רגעים, הרבש"ע הראה ואמר לו אז:

אשר, אתה עוד לא בפסגה! אתה כנראה גם רחוק משם... כמה שאתה חושב שאתה נמצא ברף גבוה, אני רוצה שתראה שאתה יכול בכוחותיך להגיע עוד הרבה הרבה יותר למעלה!!!

אני ישיכה מהמוח הגאוני שלך את כל החומר. אני אתן לך להיכשל אמנם בשעת המבחן.

אך אל תיפול מכר! אל תישבר! זה סה"כ חלק מהתהליך! אני כעת מעביר אותך מבחן – שחשוב יותר מהמבחן הכושל שלא הצלחת!

במבחן שאני יעביר אותך – אל תישבר! אתה תצליח! אתה תגיע הרבה יותר למעלה!

כמה שלימות תהיה לך כשתצלח זאת!

השלימות המדומה שכעת תפוסה בדמיוןך, היא לא יותר משלימות מנופצת... היא חלק מתהליך!

ולאחר שעבר זאת? הוא כבר הבין שהתורה הינה כלי לחיבור לבורא, ולא חלילה להתפאר בה!

הוא כבר לא היה מצורע, הוא הבין מה מבקשים ממנו.

וכה התבטא ואמר על סיפור זה:

'אם לא המקרה הזה לעולם לא הייתי מגיע ל'דרך'!

אז ברוך השם שדאג לו למקרה ה'מבין' הלז, כדי שבימינו יוכלו אלפים להתחזק מה'דרך'!

ו. חיזוק

כל אחד שבא אליו עם כאבו ומעברו, חיזקו ועודדו ר' אשר ואמר לו:

'אם יש לך מעברים וקשה לך להתמודד עימם, אל תישבר מזה! תתחזק כדי שלאחר שתצא מזה, תוכל אתה לחזק אחרים!'

אתה לא עובר את זה בשבילך, ממש לא! אתה עובר את זה כדי שתוכל לחזק אחרים שממתינים לך!

ואם לא די בכך, ה'פרי הארץ' כותב שאלפים ורבות ממתינים לך בכיליון עיניים!

אז לא להישבר, להתחזק כדי לחזק אחרים!

איי, הכאב? הוא לא בשבילך בכלל...

חזק – ונתחזק!